

Ansvar

En dansker er kommet hjem – landet i Kastrup for nogle dage siden.

Det var muligvis ikke med hans gode vilje. I hvert fald var det tyrkisk politi, der satte ham i et fly i Istanbul og bevogtede ham på rejsen, og det selv om han sad i kørestol og næppe var i stand til at flygte nogen steder hen. Og i Kastrup blev han modtaget af dansk politi, som straks anholdt ham og førte ham bort – om ikke i lænker, så dog til et arresthus.

Ikke just nogen varm velkomst.

Statsministeren havde da også klart sagt, at han ikke var velkommen i landet, selv om han er født og opvokset her. Han havde vendt Danmark ryggen. Tyrkerne kunne godt beholde ham. Men det havde tyrkerne altså ikke lyst til længere. Og da det danske politi havde begæret ham udleveret, og da det var den udleveringsbegæring, det tyrkiske politi nu med flere års forsinkelse efterkom, måtte statsministeren bøje sig. Sådan er magtfordelingen åbenbart i et demokrati.

Hvad var det da, der gjorde, at denne dansker med det arabiske navn Ahmed Salem el-Haj ikke var velkommen, og at han straks efter sin hjemkomst og anholdelse blev stillet for en dommer? Hvad er hans forbrydelse?

Eller forbrydelser. For der er tre.

For det første er han anklaget (eller sigtet eller tiltalt, eller hvad det nu hedder) for at have skudt til måls efter tre papskiver med billeder af danske politikere, blandt dem Anders Fogh Rasmussen (hvem kunne ikke have lyst til det?), og en bladtegner. En forbrydelse? Drengestreger.

For det andet har han fremsat dødstrusler mod ikke nærmere angivne russere, amerikanere og andre, som ikke deler den rette tro. ”Vi rammer de vantro tungt,” skal han have udtalt på en video, og det er der (selvfølgelig) al mulig grund til at tage afstand fra. Men en forbrydelse?

For det tredje har han i halvandet år, fra juni 2016 til november 2017, opholdt sig i Syrien uden (dansk) tilladelse. Det er faktisk forbudt ifølge terrorloven, uanset hvad grunden er. Den pågældende paragraf er hidtil kun blevet anvendt mod dem, der rejste til Syrien for at bekæmpe Islamisk Stat. Det kan man ikke mistænke el-Haj for; i Tyrkiet sad han fængslet netop for at have tilsluttet sig Islamisk Stat.

Hvis nogen læsere skulle tro, at dette er ment som et forsvar for Ahmed Salem el-Haj, kan vi berolige dem med, at de tager fejl. El-Haj har ærligt fortjent både at sidde i fængsel og alt muligt andet. Han og de andre hellige krigere, der i store skarer drog fra europæiske lande til Syrien for at bekæmpe de vantro, er at ligne med de Frikorps Danmark-frivillige, der tog til Østfronten med det officielle Danmarks tilskyndelse og velsignelse for at bekæmpe den gudløse kommunisme, men ved deres hjemkomst blev modtaget som landsforrædere. Deres eneste (og temmelig hule) forsvar er og var naivitet.

Men de anklager (eller sigtelser eller tiltaler), der er rejst mod el-Haj, er latterlige. Drengestreger og storskrydende trusler – det rækker vel højst til en endefuld eller en bøde. Hans virkelige forbrydelse, den, han burde have været tiltalt for, var den, han selv gav som begrundelse for sin rejse til det forbudne land: Han ville ”kæmpe mod det syriske regimes overgreb på den syriske befolkning” (citeret efter *Politiken*, som synes at citere *Weekendavisen*). Men i det stykke er han helt på linje med det officielle Danmarks holdning.

Hvorfor er han så uønsket af regeringen?

Det er han på grund af sin største og egentligste forbrydelse: Han tabte. Syrien har med held forsvaret sin suverænitet mod de terrorbander, et sammenrend af imperialister og islamistiske oliesheikher sendte mod landet. Det er deri, han og hans lige ligner Frikorps Danmark.

Ahmed Salem el-Haj er født i Danmark. Han er opvokset i Danmark. Det er Danmark, der har gjort ham til den, han er. Så når det officielle Danmark hævder, at han og hans slags "ikke hører hjemme i Danmark", er det hykleri. Det er at løbe fra det ansvar, som er den danske stats.

El-Haj og de andre banditter af hans slags er i høj grad den danske stats ansvar. Den har skabt dem.